

21 447

Regels ten behoeve van de openluchtrecreatie (Wet op de openluchtrecreatie)

GEWIJZIGD VOORSTEL VAN WET

10 november 1993

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:
Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is, mede ter uitvoering van artikel 22, derde lid, van de Grondwet, regels te stellen ten behoeve van de openluchtrecreatie, alsmede, in het kader van het regeringsstreven naar vermindering en vereenvoudiging van overheidsregelingen, de wettelijke regelen inzake het kamperen te herzien;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I. BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 1

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij;
- b. kampeerterrein: terrein of plaats, geheel of gedeeltelijk ingericht, en blijkens die inrichting bestemd, om daarop gelegenheid te geven tot het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen ten behoeve van recreatief nachtverblijf;
- c. kampeermiddel: tent, tentwagen, kampeerauto of caravan dan wel enig ander onderkomen of enig ander voertuig of gewezen voertuig of gedeelte daarvan, voor zover geen bouwwerk zijnde, waarvoor ingevolge artikel 47 van de Woningwet een bouwvergunning vereist is; een en ander voor zover deze onderkomens of voertuigen geheel of ten dele blijvend zijn bestemd of opgericht dan wel worden of kunnen worden gebruikt voor recreatief nachtverblijf;
- d. kampeerovereenkomst: overeenkomst tussen de houder van een kampeerterrein en degene die een kampeermiddel plaatst of geplaatst

houdt betreffende het plaatsen of geplaatst houden daarvan;

e. jachthaven: haven met de daarbij behorende grond waar overwegend gelegenheid wordt gegeven voor het aanleggen, afmeren of afgemeerd houden van pleziervaartuigen;

f. inspecteur: op grond van artikel 33, derde lid, aangewezen ter plaatse bevoegde ambtenaar;

g. volkstuin: perceel grond dat zich niet in de onmiddellijke nabijheid van de woning van de gebruiker bevindt, waarop de gebruiker gewassen teelt voor eigen gebruik;

h. volkstuincomplex: terrein met een oppervlakte van ten minste 10 are waarop zich twee of meer volkstuinten bevinden.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid worden niet als kampeermiddelen beschouwd vaartuigen, woonwagens in de zin van de Woonwagenwet, tenten in gebruik voor het houden van bijeenkomsten, tentoonstellingen of voorstellingen, en voertuigen in gebruik als directieket.

3. Ingeval een caravan is aan te merken als een bouwwerk en het plaatsen geschiedt in overeenstemming met de bepalingen van deze wet is voor het plaatsen geen bouwvergunning als bedoeld in artikel 47, eerste lid, van de Woningwet vereist.

HOOFDSTUK II. DE RAAD VOOR DE OPENLUCHTRECREATIE

Artikel 2

1. Er is een Raad voor de openluchtrecreatie, verder te noemen de raad.

2. De raad heeft tot taak Onze Minister en, door tussenkomst van Onze Minister, Onze overige ministers desgevraagd of uit eigen beweging van advies te dienen over zaken die de openluchtrecreatie betreffen, de vakantiespreiding daaronder begrepen.

3. Op verzoek van de Tweede Kamer der Staten-Generaal adviseert de raad over bij die Kamer aanhangig gemaakte initiatief-voorstellen van wet.

Artikel 3

1. De raad bestaat uit ten hoogste twintig leden, waaronder de voorzitter, die worden benoemd door Onze Minister.

2. Van de andere leden dan de voorzitter worden ten hoogste zestien leden benoemd op voordracht van door Onze Minister aan te wijzen representatieve organisaties op het terrein van de openluchtrecreatie.

3. De raad wijst uit zijn midden één of meer plaatsvervangende voorzitters aan.

4. Onze Minister kan ten hoogste tien adviserende leden benoemen, waarvan vier op voordracht van onderscheidenlijk de kringen van provincies, van gemeenten, van recreatieschappen en van waterschappen.

5. De leden van de raad worden benoemd voor ten hoogste vier jaren. Na afloop van deze termijn kunnen zij ten hoogste eenmaal worden herbenoemd.

6. Degene die tot lid benoemd is ter vervulling van een tussentijds opgevallen plaats, treedt af op het ogenblik waarop degene in wiens plaats hij is benoemd had moeten aftreden. Hij kan eenmaal worden herbenoemd.

7. De leden en adviserende leden kunnen te allen tijde op eigen verzoek door Onze Minister worden ontslagen. Onze Minister kan hen ook uit eigen beweging schorsen of ontslaan

Artikel 4

1. De raad heeft een commissie vakantiespreiding, die tot taak heeft de raad te adviseren met betrekking tot de vakantiespreiding.
2. De commissie bestaat uit ten hoogste vijftien leden, waaronder de voorzitter, die door Onze Minister worden benoemd.
3. De andere leden dan de voorzitter worden benoemd op voordracht van door Onze Minister aan te wijzen bij de vakantiespreiding betrokken organisaties.
4. Artikel 3, derde tot en met zevende lid, en artikel 7 zijn van overeenkomstige toepassing.
5. Secretaris van de commissie is de in artikel 6, eerste lid, bedoelde secretaris. Artikel 6, tweede tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 5

1. De raad kan ter uitvoering van zijn taak overige commissies instellen, waarin ook personen van buiten de raad zitting kunnen hebben.
2. De raad en zijn commissies kunnen zich doen bijstaan door deskundigen.

Artikel 6

1. Onze Minister voegt aan de raad een secretariaat onder leiding van een secretaris toe.
2. Het secretariaat staat de raad in zijn werkzaamheden bij.
3. De secretaris en de leden van het secretariaat zijn niet tevens lid van de raad.
4. De secretaris en de leden van het secretariaat zijn voor de uitoefening van hun taak uitsluitend verantwoording schuldig aan de raad.

Artikel 7

1. De raad stelt, onder goedkeuring van Onze Minister, regelen vast ten aanzien van zijn werkwijze, alsmede van die van de commissie vakantiespreiding en de overige commissies.
2. Telkens binnen een termijn van vier jaren brengt de raad een rapport uit aan Onze Minister, waarin de taakvervulling van de raad aan een onderzoek wordt onderworpen en voorstellen kunnen worden gedaan voor gewenste veranderingen.
3. De raad houdt de op zijn adviezen betrekking hebbende voorbereidende stukken ter beschikking van Onze Minister.

HOOFDSTUK III. BEPALINGEN BETREFFENDE HET KAMPEREN

Titel I. Bepalingen betreffende kampeerterrainen

Paragraaf 1. Algemeen

Artikel 8

1. Het is verboden zonder vergunning van burgemeester en wethouders een kampeerterrain te houden.
2. Van het verbod, bedoeld in het eerste lid, kunnen burgemeester en wethouders vrijstelling of ontheffing verlenen voor:

a. het houden van een kampeerterrein voor ten hoogste tien kampeermiddelen;

b. het houden van een kampeerterrein door een organisatie met een doelstelling van sociale, culturele, educatieve of wetenschappelijke aard ten behoeve van eigen doeleinden of

c. het houden van een natuurkampeerterrein dat voldoet aan door Onze Minister gestelde regelen.

3. In afwijking van het tweede lid, onderdeel a, kunnen burgemeester en wethouders voor door hen per kalenderjaar vast te stellen korte perioden, het aantal toe te laten kampeermiddelen verhogen tot ten hoogste vijftien.

4. De regelen, bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, hebben in ieder geval betrekking op het soort en het aantal toe te laten kampeermiddelen, de periode gedurende welke deze kampeermiddelen op het terrein aanwezig mogen zijn, alsmede op de inrichting en het gebruik van het kampeerterrein.

Paragraaf 2. *Vergunning, vrijstelling en ontheffing*

Artikel 9

1. Een aanvraag tot een vergunning als bedoeld in artikel 8, eerste lid, dient vergezeld te gaan van een reglement.

2. Een reglement bevat voorwaarden met betrekking tot het gebruik van het kampeerterrein en het verblijf daarop. Hiertoe behoren in elk geval:

a. bepalingen die een inzicht geven in de opbouw van het tarief;

b. bepalingen over de wijze van bekendmaking van de geldende prijzen;

c. de vergoeding onderscheidenlijk de berekeningswijze van de vergoeding die de houder van de vergunning berekent onderscheidenlijk hanteert bij de in artikel 21, eerste lid, bedoelde bemiddeling;

d. de regelen, die de houder van de vergunning in acht neemt bij het aangaan van kampeervereenkomsten en die in elk geval betrekking hebben op:

1°. de duur van de overeenkomst;

2°. de wijze, de termijn en de gronden van opzegging;

3°. de gevallen waarin degene die het kampeermiddel plaatst aanspraak op verlenging van de overeenkomst kan maken en

4°. de verplichtingen die voor degene die het kampeermiddel plaatst geldelijke gevolgen met zich meebrengen;

e. de kampeerregels en

f. bepalingen over de wijze van bekendmaking van het reglement.

3. Wijzigingen in een reglement worden toegezonden aan burgemeester en wethouders.

Artikel 10

1. Een vergunning als bedoeld in artikel 8, eerste lid, kan slechts worden verleend indien:

a. is voldaan of op redelijke wijze zal worden voldaan aan de regelen gesteld bij of krachtens deze wet en

b. de aanvraag betrekking heeft op een terrein dat bij bestemmingsplan uitsluitend of mede als kampeerterrein is aangewezen.

2. Een vrijstelling of ontheffing als bedoeld in artikel 8, tweede lid, kan slechts worden verleend:

a. indien is voldaan of op redelijke wijze zal worden voldaan aan de regelen gesteld bij of krachtens deze wet en

b. voor zover het bestemmingsplan zich er niet tegen verzet.

Artikel 11

1. Burgemeester en wethouders verbinden aan een vergunning als bedoeld in artikel 8, eerste lid, of aan een vrijstelling of een ontheffing als bedoeld in artikel 8, tweede lid, voorschriften over de soort en het aantal van de op het kampeerterrein toe te laten kampeermiddelen. Burgemeester en wethouders kunnen deze voorschriften wijzigen of intrekken.

2. Burgemeester en wethouders kunnen in het belang van de orde, de rust, de veiligheid, de natuur- en landschapsbescherming, de bescherming van het milieu, de hygiëne en de gezondheid, alsmede overige onderwerpen betreffende het kamperen aan een vergunning als bedoeld in artikel 8, eerste lid, of aan een vrijstelling of een ontheffing als bedoeld in artikel 8, tweede lid, beperkingen of voorschriften verbinden, dan wel deze beperkingen of voorschriften wijzigen of intrekken.

Artikel 12

Burgemeester en wethouders kunnen een vergunning als bedoeld in artikel 8, eerste lid, of een ontheffing als bedoeld in artikel 8, tweede lid, intrekken indien:

a. de verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken dat, waren de juiste gegevens verstrekt, een andere beslissing zou zijn genomen of

b. blijkt dat de beperkingen of de voorschriften gesteld krachtens artikel 11 dan wel de regelen gesteld krachtens artikel 17 niet of niet behoorlijk worden nageleefd.

Paragraaf 3. Bepalingen betreffende het groepskamperen

Artikel 13

1. Onverminderd het bepaalde krachtens artikel 14 kunnen burgemeester en wethouders ontheffing verlenen van het verbod, bedoeld in artikel 8, eerste lid, voor het gelegenheid geven tot het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen buiten de in artikel 8, eerste of tweede lid, bedoelde kampeerterreinen, door groepen uitgaande van een vereniging of andere organisatie met een doelstelling van sociale, culturele, educatieve of wetenschappelijke aard, gedurende een in de ontheffing aangegeven korte, aaneengesloten periode.

2. Het bepaalde in de artikelen 11 en 12 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 14

Provinciale staten kunnen in het belang van de natuur- en landschapsbescherming een of meer gebieden aanwijzen waarvoor geen ontheffing als bedoeld in artikel 13 kan worden verleend gedurende een daarbij te bepalen periode of waarvoor het aantal kampeermiddelen ten aanzien waarvan een ontheffing als bedoeld in artikel 13 kan worden verleend op een daarbij te bepalen maximum aantal wordt gesteld gedurende een daarbij te bepalen periode.

Titel II. Bepalingen betreffende het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen

Artikel 15

1. Het is verboden ten behoeve van recreatief nachtverblijf kampeermiddelen te plaatsen of geplaatst te houden buiten kampeerreinen waarvoor een vergunning, vrijstelling of ontheffing als bedoeld in artikel 8, eerste onderscheidenlijk tweede lid, of een ontheffing als bedoeld in artikel 13 is verleend, behoudens voor zover bij verordening door de gemeenteraad afwijking van dit verbod is toegestaan voor het plaatsen of geplaatst houden van ten hoogste vijf kampeermiddelen gedurende korte perioden.

2. In afwijking van het eerste lid kan bij verordening het plaatsen van één kampeermiddel voor eigen gebruik door de eigenaar van een terrein voor langere perioden dan bedoeld in het eerste lid, worden toegestaan. Daarbij kan tevens worden bepaald dat het is toegestaan tijdelijk bij dat kampeermiddel ten hoogste twee andere kampeermiddelen voor eigen gebruik te plaatsen.

3. Bij verordening als bedoeld in het eerste lid, kan niet worden toegestaan het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen ten behoeve van recreatief nachtverblijf op terreinen aansluitend aan of behorende bij kampeerreinen als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 16

Provinciale staten kunnen in het belang van de natuur- en landschapsbescherming een of meer gebieden aanwijzen waarvoor het verbod van artikel 15 onverkort geldt of waarvoor het aantal kampeermiddelen, bedoeld in dat artikel, op een daarbij te bepalen lager aantal wordt gesteld gedurende een daarbij te bepalen periode.

HOOFDSTUK IV. BEPALINGEN INZAKE DE HYGIËNE, DE GEZONDHEID EN VEILIGHEID

Artikel 17

1. In het belang van de hygiëne, de gezondheid en de veiligheid worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur met betrekking tot kampeerreinen en jachthavens regelen gesteld.

2. De regelen, bedoeld in het eerste lid, kunnen verschillen per soort en naar gelang van de grootte van kampeerreinen en van jachthavens alsmede per soort en naar gelang van het aantal toe te laten kampeermiddelen op kampeerreinen onderscheidenlijk pleziervaartuigen in jachthavens. Zij kunnen inhouden dat burgemeester en wethouders in daarbij aangegeven gevallen ontheffing daarvan mogen verlenen.

3. De voordracht tot een besluit als bedoeld in het eerste lid, wordt Ons gedaan door Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

HOOFDSTUK V. BIJZONDERE MAATREGELEN TEN AANZIEN VAN KAMPEERTERREINEN EN JACHTHAVENS

Artikel 18

1. Indien de toestand van een kampeertrein zodanig is, dat onmiddellijk gevaar dreigt voor de gezondheid of de veiligheid van de

kampeerdere, kan de burgemeester de houder van dat kampeerdeerde gelasten dat onverwijd te doen ontruimen en ontruimd te houden.

2. De burgemeester heft de last op verzoek van de houder van dat kampeerdeerde of uit eigen beweging op, zodra het in het eerste lid bedoelde gevaar is geweken.

3. Van een besluit als bedoeld in het eerste of tweede lid, wordt mededeling gedaan aan de inspecteur.

4. De werking van een besluit als bedoeld in het tweede lid, wordt opgeschort totdat de beroepstermijn is verstreken of, indien beroep is ingesteld, op het beroep is beslist.

Artikel 19

1. De inspecteur kan de burgemeester verzoeken artikel 18, eerste lid, toe te passen.

2. De bekendmaking aan de inspecteur van de beslissing op zijn verzoek geschiedt binnen vierentwintig uur na ontvangst van het verzoek.

3. Indien de burgemeester artikel 18, eerste lid, op verzoek van de inspecteur heeft toegepast, hoort hij de inspecteur alvorens een besluit krachtens artikel 18, tweede lid, te nemen.

Artikel 20

Met betrekking tot jachthavens is het bepaalde in de artikelen 18 en 19 van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VI. BEPALINGEN BETREFFENDE DE KAMPEER- OVEREENKOMSTEN EN TARIEVEN

Artikel 21

1. Elke overeenkomst ter zake van een bemiddeling bij koop of verkoop van een kampeermiddel tussen de houder van een kampeerdeerde of een door hem aangewezen derde en de koper of verkoper van een kampeermiddel moet schriftelijk worden aangegaan en betreft in ieder geval:

- a. de aard en de omvang van de bemiddeling,
- b. het tijdvak waarover de bemiddeling zich uitstrekt en
- c. de vergoeding welke in rekening wordt gebracht voor de bemiddeling dan wel de wijze waarop deze vergoeding wordt berekend.

2. De houder van een kampeerdeerde of een door hem aangewezen derde mag ter zake van een bemiddeling bij koop of verkoop van een kampeermiddel slechts aan hetzij de koper hetzij de verkoper een vergoeding als bedoeld in het eerste lid, in rekening brengen.

3. Leidt de bemiddeling niet tot koop of verkoop van een kampeermiddel dan kunnen de ter zake van de bemiddeling werkelijk gemaakte kosten in rekening worden gebracht, indien dat tevoren schriftelijk is overeengekomen.

4. Elke overeenkomst of elk beding in strijd met het bepaalde in de voorafgaande leden is nietig.

5. De houder van een kampeerdeerde dient degene die met hem een kampeerevereenkomst voor onbepaalde tijd of voor een tijdvak van ten minste zeven maanden wenst aan te gaan, bij het sluiten van die overeenkomst in de gelegenheid te stellen kennis te nemen van de voorwaarden die hij hanteert bij een overeenkomst als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 22

1. Elk in verband met het tot stand komen van een kampeervereenkomst gemaakt beding waarbij ten behoeve van een der partijen dan wel door of tegenover een derde enig niet redelijk voordeel wordt overeengekomen, is nietig.

2. Is het voordeel slechts voor een deel onredelijk, dan blijft het beding voor het overige in stand, voor zover dit, gelet op de inhoud en strekking van het beding, niet in onverbreekelijk verband met het nietige deel staat.

Artikel 23

Voor zover een kampeervereenkomst afwijkt van het reglement als bedoeld in artikel 9, ten nadele van degene die het kampeermiddel plaatst of geplaatst houdt, kan deze laatste zich rechtstreeks beroepen op het reglement.

HOOFDSTUK VII. BEPALINGEN BETREFFENDE HET VESTIGEN VAN VOLKSTUINCOMPLEXEN

Artikel 24

Het is verboden zonder voorafgaande verklaring van geen bezwaar van burgemeester en wethouders een volkstuincomplex te vestigen.

Artikel 25

De aanvraag voor een verklaring als bedoeld in artikel 24, gaat vergezeld van een rapport waarin wordt aangegeven of, en zo ja, in welke mate de bodem van het terrein waarop de aanvrager voornemens is een volkstuincomplex te vestigen, verontreinigd is.

Artikel 26

Burgemeester en wethouders weigeren in ieder geval een verklaring van geen bezwaar indien uit het rapport, bedoeld in artikel 25, blijkt dat vestiging van een volkstuincomplex op het desbetreffende terrein uit het oogpunt van volksgezondheid bezwaar ontmoet.

HOOFDSTUK VIII. BEPALINGEN BETREFFENDE DE PLANNING VAN DE OPENLUCHTRECREATIE EN BETREFFENDE DE RIJKSBIJDRAGEN TEN BEHOEVE VAN DE OPENLUCHTRECREATIE

Artikel 27

Er is een structuurschema dat in ieder geval inzicht geeft in de ruimtelijke aspecten van het rijksbeleid inzake openluchtrecreatie. Het structuurschema is een plan als bedoeld in artikel 2a van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

Artikel 28

Onze Minister kan aan een provincie, een gemeente, een openbaar lichaam ingesteld bij een gemeenschappelijke regeling, of een ander lager publiekrechtelijk lichaam, een financiële bijdrage verlenen voor de

bestrijding van de kosten van voorzieningen en maatregelen ten behoeve van de openluchtrecreatie.

Artikel 29

Bij algemene maatregel van bestuur worden met betrekking tot de verlening van de in artikel 28 bedoelde bijdrage nadere regelen gesteld.

Artikel 30

Onze Minister kan volgens door hem gestelde regelen aan een natuurlijke persoon of een privaatrechtelijke rechtspersoon op verzoek een financiële bijdrage verlenen in de kosten van voorzieningen, maatregelen en andere aangelegenheden ten behoeve van de openluchtrecreatie.

HOOFDSTUK IX. SCHADEVERGOEDING

Artikel 31

1. De gemeenteraad kent een naar billijkheid te bepalen schadevergoeding toe aan en op verzoek van:

a. de houder van een kampeerterrein, indien deze schade lijdt of zal lijden als gevolg van een besluit tot wijziging of intrekking van een vrijstelling, vergunning of ontheffing of de aan een vrijstelling, vergunning of ontheffing verbonden voorschriften;

b. de aanvrager van een vergunning of ontheffing indien deze schade lijdt of zal lijden als gevolg van een besluit tot weigering van de vergunning of ontheffing of de aan de vergunning of ontheffing verbonden voorschriften.

2. Een schadevergoeding als bedoeld in het eerste lid, wordt slechts verleend, indien de schade redelijkerwijs niet of niet geheel ten laste behoort te blijven van degene die de schade lijdt of zal lijden en de vergoeding niet of niet voldoende door aankoop, onteigening of anderszins is verzekerd.

HOOFDSTUK X. OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 32

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld waarbij het bepaalde in hoofdstuk III, hoofdstuk IV, hoofdstuk V en hoofdstuk VI, geheel of gedeeltelijk van overeenkomstige toepassing wordt verklaard op:

a. het plaatsen of geplaatst houden van bouwwerken waarin gelegenheid wordt gegeven tot het houden van recreatief nachtverblijf, niet zijnde een hotel, een pension of een woning anders dan een zomerhuis of

b. het houden van recreatief nachtverblijf in een bouwwerk niet zijnde een hotel, een pension of een woning anders dan een zomerhuis.

2. Onder een zomerhuis als bedoeld in het eerste lid, wordt verstaan elk permanent ter plaatse aanwezig recreatiewoonverblijf, waarvan de gebruikers het hoofdverblijf elders hebben, voor zover dit zomerhuis deel uitmaakt van een complex van zodanige huizen dat in het kader van een bedrijf of in enigerlei vorm van onderlinge samenwerking door de rechthebbers wordt beheerd.

HOOFDSTUK XI. TOEZICHT EN OPSPORING

Artikel 33

1. Onze Minister wijst de ambtenaren aan, belast met het toezicht op de naleving van deze wet en de daarop berustende bepalingen.

2. Met het toezicht op de naleving van deze wet en de daarop berustende bepalingen zijn tevens belast de daartoe door burgemeester en wethouders aangewezen ambtenaren. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen terzake van de uitoefening van dit toezicht regelen worden gesteld.

3. Met het toezicht op de naleving van het krachtens artikel 17 bepaalde zijn mede belast de door Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer daartoe aangewezen ambtenaren.

4. Van een besluit tot aanwijzing als bedoeld in het eerste en derde lid, wordt mededeling gedaan in de Staatscourant.

Artikel 34

Met de opsporing van de bij of krachtens deze wet strafbaar gestelde feiten zijn belast:

a. de bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren;

b. de in artikel 33, tweede en derde lid, bedoelde ambtenaren, voor zover deze door Onze Minister van Justitie zijn aangewezen en

c. de ambtenaren, door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie aangewezen bij besluit waarvan mededeling wordt gedaan in de Staatscourant.

Artikel 35

1. De in de artikelen 33 en 34 bedoelde ambtenaren hebben toegang tot alle plaatsen waarvan naar hun redelijk oordeel de betreding voor de vervulling van hun taak met betrekking tot deze wet nodig is. Zij zijn bevoegd zich te doen vergezellen van door hen aangewezen personen. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

2. Voor het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner is een schriftelijke machtiging van de officier van justitie, de hulp-officier van justitie of de burgemeester vereist.

3. Degene die zonder toestemming van de bewoner in een woning is binnengetreten, maakt op zijn ambtseed of belofte een schriftelijk verslag op omtrent het binnentreden. Het verslag wordt uiterlijk op de vierde dag na die waarop in de woning is binnengetreten, toegezonden aan de officier van justitie. Een afschrift van het verslag wordt binnen dezelfde termijn aan de bewoner uitgereikt of toegezonden.

Artikel 36

1. De in de artikelen 33 en 34 bedoelde ambtenaren zijn bevoegd inzage te vorderen en afschrift te nemen van boeken en andere zakelijke bescheiden, voor zover zulks naar hun redelijk oordeel nodig is voor de vervulling van hun taak met betrekking tot deze wet. Zij kunnen teneinde afschriften te maken voor korte tijd afgifte vorderen. Zij kunnen ook andere inlichtingen vorderen welke zij bij de vervulling van hun taak behoeven.

2. De in de artikelen 33 en 34 bedoelde ambtenaren zijn bevoegd tot het onderzoeken van stoffen die een bedreiging kunnen vormen voor de hygiëne, gezondheid en veiligheid van een kampeerterrein of van een jachthaven, het verrichten van opmetingen en het nemen van monsters,

voor zover zulks naar hun redelijk oordeel nodig is voor de vervulling van hun taak met betrekking tot deze wet. Zij kunnen daartoe vorderen dat verpakkingen worden geopend.

Artikel 37

1. Een ieder is verplicht de in de artikelen 33 en 34 bedoelde ambtenaren desverlangd alle medewerking te verschaffen die zij redelijkerwijs bij de uitoefening van hun bevoegdheden nodig achten.

2. Wanneer de verplichting tot medewerking in onvoldoende mate wordt nageleefd, kunnen op kosten van de nalatige de nodige maatregelen worden getroffen.

HOOFDSTUK XII. DWANG- EN STRAFBEPALINGEN

Artikel 38

1. Gedragingen in strijd met het verbod, gesteld in de artikelen 8 en 24, met regelen gesteld bij of krachtens artikel 17, met voorschriften of beperkingen verbonden aan een vergunning als bedoeld in artikel 8, eerste lid, aan een vrijstelling of een ontheffing als bedoeld in artikel 8, tweede lid, of met een last gegeven krachtens artikel 18, eerste lid, of artikel 20 juncto artikel 18, eerste lid, worden gestraft met hechtenis van ten hoogste vier maanden of met een geldboete van de tweede categorie.

2. Gedragingen in strijd met het verbod, gesteld bij artikel 15 of met voorschriften of beperkingen verbonden aan een ontheffing als bedoeld in artikel 13 worden gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of een geldboete van de eerste categorie.

3. De strafbare feiten, bedoeld in het eerste en tweede lid, zijn overtredingen.

HOOFDSTUK XIII. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 39

1. Vergunningen, vrijstellingen en ontheffingen verleend op grond van de artikelen 14, 21, 22 en 27 van de Kampeerwet blijven gedurende twee jaar na inwerkingtreding van de artikelen 8 en 13 tot en met 16 van kracht, voor zover zij niet eerder zijn vervallen of ingetrokken.

2. Indien aanvragen, ingediend in de periode genoemd in het eerste lid, voor vergunningen, vrijstellingen of ontheffingen als bedoeld in artikel 8, ten behoeve van kampeertreinen waarvoor vergunning, vrijstelling of ontheffing is verleend op grond van de artikelen 14, 21 of 22 van de Kampeerwet, zouden moeten worden geweigerd uitsluitend wegens strijd met een goedgekeurd bestemmingsplan of het ontbreken daarvan, verlenen burgemeester en wethouders niettemin de gevraagde vergunning, vrijstelling of ontheffing. Ten aanzien van een hernieuwde aanvraag volgen burgemeester en wethouders een zelfde handelwijze.

3. Ontheffingen als bedoeld in artikel 27, vierde lid, van de Kampeerwet blijven ook na afloop van de in het eerste lid bedoelde periode van kracht zolang geen verordening als bedoeld in artikel 15 is vastgesteld.

Artikel 40

De rechten en plichten, voortvloeiende uit een kampeerovereenkomst welke van kracht is op het tijdstip van inwerkingtreding van de artikelen 21 tot en met 23 worden te rekenen vanaf een jaar na dat tijdstip beheerst door de bepalingen van deze wet, of zoveel eerder als partijen dat overeenkomen.

Artikel 41

De Kampeewet wordt ingetrokken op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Artikel 42

In artikel 10, eerste lid, van de Wet bestrijding infectieziekten en opsporing ziekte-oorzaken wordt in plaats van «kampeerplaats in de zin van de Kampeewet» gelezen: kampeerterrein in de zin van de Wet op de openluchtrecreatie.

Artikel 43

Het derde lid van artikel 47 van de Woningwet komt als volgt te luiden:
3. In geval een caravan als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel c, van de Wet op de openluchtrecreatie is aan te merken als een bouwwerk, is niettemin voor het plaatsen daarvan geen bouwvergunning vereist in de gevallen bedoeld in het derde lid van dat artikel.

Artikel 44

De artikelen van deze wet treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

Artikel 45

Deze wet kan worden aangehaald als: Wet op de openluchtrecreatie.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven,

De Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,

De Staatssecretaris van Economische Zaken,